

Η ιστορία του ξύλου του Τιμίου Σταυρού

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το **Τίμιο Ξύλο** αποτελείται από κέδρο, πεύκο και κυπαρίσσι, το οποίο οι προσκυνητές των Αγίων Τόπων, το συναντούν και στις δύο μορφές του: την φυσική σαν δέντρο και στον Ι.Ν. της Αναστάσεως, σαν προσκύνημα, το εμποτισμένο Τίμιο Ξύλο, με τις θείες ρανίδες αίματος Του Σταυρωθέντος Χριστού. (Ζωντανό καθώς αφομοιώνει θαυμαστά, το φυσικό ξύλο από έτος σε έτος, οπότε δεν ελαττώνεται), Ζωοδόχο (γιατί δέχτηκε το Αίμα της Ζωής=Χριστός) και Ζωοπάροχο, εκ του πρώτου θαύματος (και όχι μόνο) στην ανεύρεσή του από την Αγία Ελένη, της αναστάσεως της νεκρής διερχόμενης Ιουδαίας).

Σύμφωνα με μία ευλαβή παράδοση η προέλευση του ξύλου είναι η εξής.

«Οι τρεις Άγγελοι, τούς οποίους φιλοξένησε ο Αβραάμ εις τύπον της Αγίας Τριάδος, φεύγοντες «ελησμόνησαν» τάχα τὰς ράβδους των εκεί, παρά τὴν δρύν Μαμβρή....

Ταύτας μετεχειρίσθη ἡ Σάρα επανειλημμένως ὡς ξύλα εις τὴν φωτιάν ὅμως εκαπνίζοντο χωρὶς νὰ καίονται. Επειδὴ ὅμως εἶχαν μια ξεχωριστὴ ευωδία, ὁ Αβραάμ τα ἔβγαλε ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ τα φύλαξε σα θεόσταλτο δώρο.

Ὅταν ὁ Λῶτ μέθυσε ἐποίησε τὴν αμαρτίαν με τὰς θυγατέρας του, ἀνανήψας ὑπήγεν εἰς τὸν θεῖον τοῦ Αβραάμ καὶ ἐξωμολογήθη τὸ κακόν που τοῦ συνέβη.

Ὁ δε εἶπε μεγάλη ἡ αμαρτία σου, τέκνον πλὴν λάβε αὐτούς τοὺς τρεῖς δαυλοὺς (τὰ ξύλα πού πέταξε ἡ Σάρα) φύτευσέ τα εἰς τὸ υποδειχθέν μέρος καὶ φέρε νερό ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη νὰ τα ποτίζης • ἂν βλαστήσουν, σημεῖον ὅτι ἐδέχθη ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιάν σου καὶ σε συγχώρησε.

Εποίησεν οὕτως ὁ Λῶτ καὶ ἔφερε νερό ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, ὅστις ἀπέχει μίας ἡμέρας ὁδόν. Ἄλλ' ὁ διάβολος, μετασχηματισμένος ἄλλοτε μὲν εἰς κεκοπιακότα διψασμένο οδοιπόρο, ἄλλοτε δε εἰς γέροντα ἀσθενή καὶ ἄλλοτε εἰς γυναῖκα πτωχὴν καὶ δυστυχὴ, τοῦ ἔπινε τὸ νερό καθ' ὁδόν. Τὸν λυπήθηκεν ὁ Θεὸς καὶ μίαν φορὰν διέφυγε τὴν συνάντησιν καὶ πότισε μίαν μόνην φορὰν τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα ἐβλάστησαν καὶ ἠνώθησαν εἰς τὸ τρισύνθετον ξύλον πεύκη, κέδρος καὶ κυπάρισσος. Ὁ τόπος τούτου δεικνύεται ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς τοῦ Σταυροῦ εἰς τὰ προάστια τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ὅταν δε ὁ Σολομών, μετὰ χίλια σχεδόν ἔτη (1015—975 π.Χ.), ἀνήγειρε τὸν Ναόν καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ φύσις προσέφεραν στὴν οἰκοδομὴ του, ἐκόπηκε καὶ τὸ δένδρον τούτο γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ.

Ὅταν ὅμως ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιηθῇ, ὅπου ἐτίθετο, ἦταν ἄλλοτε μὲν κοντὸ ἄλλοτε δέ μακρὺ καὶ τελικῶς τὸ πέταξαν ὡς ἀχρηστον σὲ μίαν γωνία εἰπόντες «κατηραμένον ξύλον».

Καὶ ὅταν αἱ ἰουδαῖοι ἔτρεχον καὶ ζήτησαν ξύλον διὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου, - εὗρον προχείρως αὐτὸ καὶ ἦτο κατάλληλον καὶ διὰ αὐτοῦ κατεσκευάσθη ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.